

Λαρίσης Ιερώνυμος: Ο Ελληνισμός μέσα στην ιστορία ταλαιπωρήθηκε, αλλά δεν επέτρεψε την ηττοπάθεια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίων Θεοστέπτων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης Συκουρίου, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε την Θεία Λειτουργία ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος.

Το Συκούριο, η γραφική κωμόπολη του Κισσάβου, αποτελούσε στο παρελθόν έδρα δήμου, ενώ τώρα χαρακτηρίζεται κι αυτή από πληθυσμιακή απομείωση. Είναι δε στο επίκεντρο της προσοχής αυτές τις ημέρες, λόγω των δικαίων κινητοποιήσεων των αμυγδαλοπαραγωγών.

Στη Θεία Λειτουργία, σε μια κατάμεστη εκκλησία, πολλοί προσήλθαν για να προσευχηθούν με την αγωνία χαραγμένη στα πρόσωπα τους και με κοινό το αίτημα της εξεύρεσης λύσεων, ώστε να μην απομειωθεί κι άλλο ο πληθυσμός της περιοχής, να μην αναγκαστούν και άλλοι να φύγουν, αλλά η κατάσταση να μεταστραφεί και το Συκούριο να επιστρέψει στις παλιές του δόξες.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον Σταυρό του Κυρίου, ο οποίος από ατιμωτικό όργανο εξευτελιστικού θανάτου είναι πλέον σύμβολο νίκης, σύμβολο δυνάμεως, σύμβολο θριάμβου. Τόνισε δε πως πολλά πράγματα που μπορεί να φαίνονται δραματικά ή τραγικά, μας δίνονται για να αντέξουμε και ο Θεός στη συνέχεια επιβραβεύοντας δίνει τη λύση. Θύμισε πως στο Σταυρό Του επάνω ο Χριστός πόνεσε, έπαθε, πέθανε. Συνάμα όμως μετά από αυτό, ανέστη και διά του Σταύρου λύτρωσε το γένος των ανθρώπων, ανοίγοντας την πόρτα του παραδείσου. Υπέδειξε το παράδειγμα της Κυρίας Θεοτόκου, η οποία κάτω από τον Σταυρό θρηνούσε και μόνη από όλο το ανθρώπινο γένος, συμπαρίσταται στον πάσχοντα Χρήστο. Η δικαίωση της ήταν η χαρά της ανάστασης.

Θύμισε πως σήμερα η εκκλησία μας εορτάζει επίσης την μνήμη όλων των αδελφών μας που με βίαιο και άδικο θάνατο κάτω από την εκδικητική και βάρβαρη μανία αλλόθρησκων και αλλοφύλων γνώρισαν τον εξολοθρεμό. Ο ελληνισμός τη διετία 1922-1924 κλυδωνίστηκε, ταλαιπωρήθηκε, θυσιάστηκε όμως άντεξε και χωρίς να επιτρέψει ηττοπάθεια ή αρνητικά συναισθήματα, μπόρεσε μετά από λίγο καιρό να δώσει το Έπος του '40 αναδεικνύοντας την Ελλάδα ένδοξη και τιμημένη μεταξύ των πολιτισμένων εθνών.

Και ο τόπος μας, όπως ανέφερε ο Σεβασμιώτατος, η Θεσσαλία μας, τα τελευταία χρόνια έχει πολύ δοκιμαστεί από φυσικές καταστροφές και συμφορές που την έπληξαν και αποδυνάμωσαν την οικονομική και παραγωγική της βάση, αλλά και τις προοπτικές πολλών. Όμως το χαρακτηριστικό μας είναι ότι δεν το βάζουμε κάτω, αντίθετα αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε, προσπαθώντας να αποκαταστήσουμε τον τόπο μας και να την παραδώσουμε ακόμη καλύτερο στα παιδιά μας, τόνισε.

Ο Σεβασμιώτατος επίσης τέλεσε τον αγιασμό των εγκαινίων της νέας κουζίνας στο Πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού, όπου θα παρασκευάζονται μερίδες φαγητού για πολλούς συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη. Όπως είπε μακάρι να έρθει η ώρα να το κλείσουμε, δηλαδή μακάρι να έρθει η ώρα να μην το έχουμε ανάγκη. Όσο όμως το έχουμε ανάγκη, η Εκκλησία θα προσφέρει αυτό που μπορεί και με το παραπάνω. Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τις κυρίες του Συκουρίου για την οργάνωση ενός ακόμη συσσιτίου μέσα στην μητροπολιτική περιφέρεια και παρακάλεσε όλους τους ανθρώπους της περιοχής να συνδράμουν στο έργο αυτό, βοηθώντας ο καθένας όπως μπορεί. Σημειώνεται ότι από τις μερίδες που θα παρασκευάζονται στο Συκούριο κάποιες θα διατίθενται στην Ενορία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, κάποιες θα φεύγουν στα πλησιόχωρα χωριά, εξυπηρετώντας πρώτιστα ανάγκες υπερήλικων και κατάκοιτων.

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε ο Άγιος Θεός να ευλογεί εκατονταπλασίως τον κόπο και την προσφορά όλων όσων εμπλέκονται στο αγαθό αυτό έργο.

Αμέσως μετά τα εγκαίνια του συσσιτίου, ο Σεβασμιώτατος μετέβη στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Συκουρίου, όπου ο τάφος

του μακαριστού Μητροπολίτου Λαρίσης, Φαρσάλων και Πλαταμώνος κυρού Αμβροσίου Κασσάρα και τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού προκατόχου του, ο οποίος ήταν εκ των διοργανωτών της Θεσσαλικής επανάστασης του 1878, οπότε και τραυματίστηκε.

